

System Certyfikacji

KZR INiG

System KZR INiG /4

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 2 z 24

**Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy –
tereny zasobne w pierwiastek węgiel**

Opracowano w Instytucie Nafty i Gazu – Państwowym Instytucie Badawczym

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 3 z 24

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	4
2. Powołania normatywne	5
3. Definicje	5
4. Opis i wymagania.....	5
4.1 Tereny podmokłe.....	5
4.2. Obszary stale zalesione oraz obszary zalesione z pokryciem 10-30%.....	6
4.3 Torfowiska	8
4.4 Zmiana sposobu użytkowania gruntów	8
5. Kryteria w zakresie odpadów i pozostałości z użytków rolnych	9
6. Weryfikacja zgodności.....	12
6.1 Kryteria.....	13
6.1.1 Tereny podmokłe.....	15
6.1.2 Obszary stale lub słabo zalesione	16
6.1.3 Torfowiska	16
6.1.4 Zarządzanie jakością gleby	18
7. Lista kontrolna.....	22
8. Zmiany w stosunku do wersji poprzedniej.....	22
9. Literatura	22

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgla	Strona 4 z 24

1. Wprowadzenie

Dokument zawiera wymagania Systemu KZR INiG, związane z wykorzystaniem terenów o wysokiej zawartości węgla. Wymagania te stanowią wytyczne zrównoważonej produkcji, przetwarzania, transportu i stosowania biopaliwa, biopłynów i paliw z biomasy wytworzonych z biomasy rolniczej, biomasy i surowców.

Przepisy Systemu KZR INiG zabraniają pozyskiwania surowców z wymienionych poniżej kategorii gruntów, o ile status tych terenów nie uległ zmianie w stosunku do stanu z 1 stycznia 2008 r.:

1. Tereny o wysokiej zawartości węgla:

- a) terenów podmokłych,
- b) obszary stale zalesione,
- c) obszary słabo zalesione

W przypadku torfowisk możliwe jest odstępstwo. Dodatkowe wymagania podano w dalszej części dokumentu.

Jeśli grunt należy do jednej z powyższych kategorii, należy stosować wszystkie podane niżej kryteria.

Wszystkie wymagania zawarte w niniejszym dokumencie dotyczą producentów rolnych biorących udział w Systemie KZR INiG. Producenci rolni, którzy otrzymują dopłaty bezpośrednie, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 są zobowiązani do przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, w związku z tym muszą spełniać wymogi i normy rolnicze oraz środowiskowe, takie jak ochrona gleb i wód, siedlisk ptaków, przestrzegać dobrych praktyk rolniczych i zarządzania itp. rolnych i środowiskowych (więcej informacji w dokumencie System KZR INiG /6/ *Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – wymogi i normy w dziedzinie rolnictwa i ochrony środowiska*). Bez względu na to czy rolnicy są objęci programem dopłat bezpośrednich czy też nie, zobowiązani są do przestrzegania kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących gruntów zasobnych w pierwiastek węgla. Rolnicy z terytorium UE dostarczający surowce do produkcji biopaliw/biopłynów nieobjętych systemem kontroli UE lub producenci rolni spoza Unii Europejskiej muszą spełniać wszystkie wymagania Systemu KZR INiG.

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 5 z 24

2. Powołania normatywne

Powołania normatywne, obejmujące wszystkie aspekty Systemu KZR INiG to poniżej przytoczone dokumenty, które należy czytać łącznie.

System KZR INiG /1/ Opis kryteriów zrównoważonego rozwoju Systemu INiG – zasady ogólne

System KZR INiG /2/ Definicje

System KZR INiG /3/ Powiązanie z ustawodawstwem krajowym

System KZR INiG /4/ Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel

System KZR INiG /5/ Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – różnorodność biologiczna

System KZR INiG /6/ Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – wymogi i normy w dziedzinie rolnictwa i ochrony środowiska

System KZR INiG /7/ Wytyczne w zakresie sposobu prowadzenia systemu bilansu masy

System KZR INiG /8/ Wytyczne w zakresie sposobu wyznaczania jednostkowych wartości emisji GHG dla biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów w cyklu życia

System KZR INiG /9/ Wymagania dla jednostek certyfikujących

System KZR INiG /10/ Wytyczne dla audytora i prowadzenia audytu

System KZR INiG /11/ Biomasa leśna

3. Definicje

System KZR INiG /2/ Definicje

4. Opis i wymagania

4.1 Tereny podmokłe

Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy rolniczej nie mogą pochodzić z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w pierwiastek węgiel, czyli takich, które miały status terenów podmokłych w styczniu 2008 r. i teraz już nie teraz posiadają tego statusu, ale

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 6 z 24

już go nie posiadają. Tereny podmokłe to tereny pokryte lub nasączone wodą, stale lub przez znaczną część roku.

Wyznaczenie terenów podmokłych zakłada ocenę granic geograficznych obszaru, który obejmuje definicja „terenów podmokłych”. Często granice terenów podmokłych nie są dokładnie ustalone; są to granice ruchome, które zmieniają się w zależności od klimatu i okresowych warunków opadowych. Wpływa to na dokładność wykonywanych klasyfikacji statusu gruntu. Przykładowo, sezonowe zmiany granic terenów podmokłych oznaczają, że wymagania w zakresie wizji lokalnej muszą być wyższe niż w stosunku do innych rodzajów użytków rolnych. Wymóg ten stosuje się do wszystkich terenów podmokłych, nie ogranicza się tylko do mokradeł zawartych w Konwencji o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe.

W takim przypadku może być konieczne łączenie danych innych niż geoprzestrzennych z wynikami oceny prowadzonej na miejscu.

Do obowiązków podmiotów uczestniczących w systemie, tj. w szczególności: producentów rolnych, pierwszych punktów skupu, pośredników, należy m.in.:

- wykazanie, iż grunt, na którym surowiec był uprawiany, nie miał statusu terenu podmokłego w styczniu 2008 roku lub, jeśli posiadał taki status w styczniu 2008 roku, to w czasie pozyskiwania surowca status ten nie uległ zmianie;
- określenie statusu, granic i charakterystyki terenów podmokłych w styczniu 2008 roku, wraz ze wskazaniem granic dla istniejącej lub planowanej produkcji surowców w pobliżu tego miejsca lub terenu.

4.2. Obszary stale zalesione oraz obszary zalesione z pokryciem 10-30%

Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy wytworzone z biomasy rolniczej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w pierwiastek węgiel, czyli takich, które miały jeden z poniższych statusów w styczniu 2008 r., ale już go nie posiadają:

- obszary stale zalesione, czyli obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej pięciu metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30%, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi *in situ*
- obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej pięciu metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30%, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi *in situ*, chyba że przedstawiono dowody, że obszar przed i po przekształceniu ma taką ilość pierwiastka węgla, że przy

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 7 z 24

zastosowaniu metodologii określonej w części C załącznika A, wymagania dotyczące emisji gazów cieplarnianych (GHG) byłyby nadal spełnione.

- las w rozumieniu prawa krajowego.

Wymóg ten nie ma zastosowania, jeżeli w czasie pozyskania surowców teren posiadał ten sam status, co w styczniu 2008 r.

Obszary stale zalesione nie obejmują gruntów przeznaczonych głównie do użytku rolnego lub obszarów miejskich, ponieważ ziemia do użytku rolnego w tym kontekście odnosi się do drzew stojących w systemach produkcji rolnej, takich jak plantacje drzew owocowych, plantacje palm olejowych i systemów rolno-leśnych, gdy uprawy są prowadzone pod osłoną drzew.

W związku z tym surowce do produkcji biopaliw, paliw z biomasy lub biopłynów mogą być uprawiane na obszarach stale zalesionych i słabo zalesionych, pod warunkiem, że przed i po styczniu 2008 r. obszar zachował swój status obszaru stale zalesionego lub słabo zalesionego. W przypadku obszarów słabo zalesionych, konieczne jest spełnienie wymagań w zakresie emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z zasadami systemu KZR INiG zawartymi w dokumencie KZR INiG/8/ *Wytyczne w zakresie sposobu wyznaczania jednostkowych wartości emisji GHG dla biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów w cyklu życia*. Jeśli w styczniu 2008 roku teren posiadał ten sam status, jaki posiadał w chwili zbiorów, surowce uzyskane z tego terenu spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju. Odnosi się to również do obszarów stale zalesionych, a także terenów podmokłych. **Zabroniona jest zbiórka surowców z pozostałych terenów naturalnie zalesionych.**

Obszary stale i słabo zalesione są opisywane następującymi wielkościami:

a) obszary stale zalesione

obszar: > 1 ha

wysokość: > 5 m

pokrycie: > 30 %

b) obszary słabo zalesione

obszar: > 1 ha

wysokość: > 5 m

pokrycie: 10-30%

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 8 z 24

Zgodność z niniejszym kryterium, uczestnicy systemu tj. w szczególności: producent rolny, pierwszy punkt skupu, pośrednik, mogą spełnić poprzez:

- wykazanie, że surowce są pozyskiwane z terenów, które w styczniu 2008 i w późniejszym okresie roku nie posiadały statusu obszarów stale zalesionych (np. tereny są użytkami rolnymi);
- w przypadku, gdy surowce pochodzą z obszarów słabo zalesionych, przez **dostarczenie dowodów** o emisji gazów cieplarnianych, w tym zmian zasobności w pierwiastek węgiel od stycznia 2008.

Dodatkowo należy uwzględnić wpływ sposobu użytkowania gruntu na poziom zasobów pierwiastka węgla.

4.3 Torfowiska

Biopaliwa, biopłyn i paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy rolniczej uwzględniane dla celów, o których mowa w lit. (a), (b) i (c) ust.1 akapitu 1 dyrektywy RED II nie powinny być wytworzone z surowców otrzymanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008, chyba że przedstawiono dowody, że uprawa i zbiór tego surowca nie obejmuje osuszania wcześniej nieodwodnionej gleby.

System KZR INiG zabrania używać do produkcji biopaliw, paliw z biomasy lub biopłynów surowców uzyskanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008 roku, chyba że:

- gleba na tym terenie styczniu 2008 roku była całkowicie odwodniona albo
- od 1 stycznia 2008 roku nie odnotowano żadnych zabiegów odwadniających gleby.

Oznacza to, że dla torfowisk, które były częściowo odwodnione w styczniu 2008 roku, kolejne głębsze odwadnianie gleby jeszcze nie całkowicie odwodnionej stanowiłoby naruszenie kryterium iv.

Sam torf nie jest uznawany za biomasę.

4.4 Zmiana sposobu użytkowania gruntów

Termin „zmiana sposobu użytkowania gruntów” należy rozumieć jako zmianę w zakresie zagospodarowania pomiędzy sześcioma kategoriami gruntów, wymienianych przez IPCC

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 9 z 24

(grunty leśne, użytki zielone, pola uprawne, bagna, siedliska, inne grunty). Grunty uprawne i grunty upraw wieloletnich uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów. Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, np. zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej. Oznacza to, na przykład, że przekształcenie użytków zielonych w grunty orne jest zmianą sposobu użytkowania, natomiast zmiana z jednej uprawy (np. kukurydzy) na drugą (np. rzepak) nie jest.

Do celów określania zasobów pierwiastka węgla (CS), w przeliczeniu na jednostkę powierzchni z przypisanymi wartościami CS_R oraz CS_A , należy stosować następujące zasady:

- dla całego obszaru, na którym oblicza się zasoby węgla, uwzględnia się:
 - warunki biofizyczne w odniesieniu do strefy klimatycznej i typów gleb;
 - historię zagospodarowania gruntu – konkretne formy upraw;
 - historię zmiany poziomu zawartości węgla w glebie.

- Za zasoby węgla przy obecnym użytkowaniu gruntów, CS_A , przyjmuje się:
 - w przypadku zmniejszenia zasobów pierwiastka węgla – *szacunkowy poziom równowagi zasobów węgla, jaki dany grunt ma uzyskać po wprowadzeniu nowej formy użytkowania;*
 - w przypadku akumulacji zasobów pierwiastka węgla – *szacunkowy poziom zasobów węgla po upływie 20 lat lub z chwilą osiągnięcia dojrzałości upraw (decyduje kryterium, które zostanie spełnione wcześniej).*

5. Kryteria w zakresie odpadów i pozostałości z użytków rolnych

Artykuł 29 ust. 2 dyrektywy RED II stanowi, że biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy wytworzone z pozostałości i odpadów rolniczych należy uwzględniać w krajowych celach w zakresie OZE jedynie, gdy podmioty lub władze krajowe posiadają wdrożone plany gospodarowania i monitorowania, celem rozwiązania kwestii wpływu na jakość gleby i zawartość węgla w glebie.

KZR INiG zweryfikuje, czy pozyskiwanie odpadów i pozostałości rolniczych nie wpływa negatywnie na jakość gleby i zasoby węgla w glebie. Taka weryfikacja ma na celu zapewnienie wdrożenia podstawowych praktyk w zakresie gospodarki i monitorowania gleby na gruntach,

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgla	Strona 10 z 24

celem wspierania sekwestracji węgla w glebie oraz jakości gleby, zgodnie z Załącznikiem VI ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZEGO KOMISJI (UE) w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.

Zgodnie z KZR INiG, obowiązek przedstawienia dowodów na spełnienie tych kryteriów spoczywa na pierwszym punkcie skupu. Ma to na celu uniknięcie zobowiązania wszystkich rolników do oceny i weryfikacji zbieranych pozostałości zdobywania swoich osadów. Dzięki temu zmniejsza się obciążenie poszczególnych gospodarstw produkcyjnych w zakresie wykazania zgodności, choć każde z nich i tak ma obowiązek posiadać wdrożone praktyki gospodarowania.

Wdrożenie „podstawowych praktyk gospodarowania glebą” ma na celu ochronę jakości gleby oraz zawartości węgla w gospodarstwie. Dowody w zakresie praktyk monitorowania i gospodarowania można wykazać poprzez zasady określone w krajowym ustawodawstwie lub, jeśli nie jest dostępne, w pierwszym punkcie skupu (poziom obszar pozyskiwania. Przykłady praktyk monitorowania jakości gleby i skutków ograniczenia emisji węgla przedstawia Tabela 1.

Tabela 1. Przykłady praktyk monitorowania jakości gleby i skutków ograniczenia emisji węgla

Podejście do monitorowania	Metoda weryfikacji/dokumentowania
Ocena ryzyka	Identyfikacja obszarów o wysokim ryzyku pogorszenia jakości gleby pomaga zapobiegać tym zagrożeniom i skupiać się na obszarach o największym wpływie.
Analiza materii organicznej w glebie	Konsekwentne próbkowanie materii organicznej w glebie poprawia stan monitorowania, umożliwiając utrzymanie lub poprawę w zakresie tej materii.
Analiza węgla organicznego w glebie	Węgiel organiczny w glebie traktowany jest jako dobry wskaźnik jakości gleby w szerszym kontekście.
Próbkowanie pod kątem wskaźnika użyźnienia gleby	Wartość dodatnia wskazuje oczekiwany wzrost materii organicznej w glebie w systemie.
Ocena erozji gleby	Gwarantuje, że wartość erozji jest poniżej tolerowanego poziomu, tj. poziomy ‘t’ wg Działu Badań nad Rolnictwem Departamentu Rolnictwa USA (USDA).

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Data: 23.09.2022
		Strona 11 z 24

Plan gospodarki składnikami odżywczymi	Plan opisujący strategię w zakresie składników odżywczych (skupiający się głównie na N, P i K) oraz reżimy nawożenia może zapobiec brakowi równowagi składników odżywczych.
Regularna analiza pH gleby	Monitorowanie pH pomaga identyfikować braki równowagi w wartości pH.

Aby zweryfikować wdrożenie praktyk w zakresie gospodarowania glebą, wymagane jest podejście dwupoziomowe:

Poziom 1 – Stosowanie „podstawowych praktyk gospodarowania glebą” we wszystkich gospodarstwach gromadzących pozostałości rolnicze jest wymagane w kraju pochodzenia surowców. Wymagane jest również monitorowanie i egzekwowanie wdrożenia tych praktyk;

Lub – jeśli w kraju pochodzenia sytuacja jest inna,

Poziom 2 – Należy wykazać wdrożenie „podstawowych praktyk gospodarowania glebą” w gospodarstwach od których odbierane są pozostałości rolnicze.

Poziom 1 – Należy określić, czy kraj pochodzenia (Państwo Członkowskie lub inny kraj) pozostałości rolniczych wymaga stosowania podstawowych praktyk gospodarki glebą, które mają na celu rozwiązanie potencjalnego wpływu zbiorów takich pozostałości na jakość gleby i zawartość węgla w glebie oraz czy wdrożono mechanizmy monitorowania i egzekwowania realizacji takich praktyk.

Wymagane jest sprawdzenie czy kraj pochodzenia pozostałości rolniczych ustanowił podstawowe praktyki gospodarki glebą określone w Tabeli 3. Dowodom ustanowienia takich praktyk gospodarki gruntami muszą towarzyszyć dowody monitorowania i egzekwowania ich wdrożenia w przypadku gruntów, gdzie pozostałości zbierane są dla celów energetycznych.

Dowody zgodności byłyby określane poprzez identyfikację stosownych praw i polityk krajowych, na przykład, poprzez istniejące ramy polityki rolnej w kraju pochodzenia.

W przypadku niespełnienia kryteriów Poziomu 1, wykazanie zgodności na poziomie krajowym nie jest możliwe, a podmiot gospodarczy powinien przystąpić do wykazania zgodności pod

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 12 z 24

kątem indywidualnych gospodarstw rolnych dostarczających biomasę. W takim przypadku obowiązują wytyczne opisane w Poziomie 2.

Poziom 2 – Należy wykazać wdrożenie (monitorowane/udowodnione wdrożenie) podstawowych praktyk gospodarki glebą w gospodarstwach dostarczających biomasę.

Gospodarstwa, które sprzedają pozostałości rolnicze w celach energetycznych muszą wykazać, że uprawy są prowadzone zgodnie z podstawowymi praktykami gospodarki glebą określonymi w Tabeli 3.

Na dowód zgodności, pierwszy punkt skupu zobowiązany jest zbierać deklaracje własne od producentów dostarczających pozostałości rolnicze. Deklaracje byłyby przesyłane w formacie standardowym, przez każde gospodarstwo, do pierwszego punktu skupu. Patrz Załącznik 1 do System KZR INiG/1.

Pierwszy punkt skupu zobowiązany jest do wdrożenia wewnętrznego systemu zarządzania, w celu sprawdzenia czy gospodarstwa zaopatrujące spełniają powyższe wymogi. Podstawowym elementem takich systemów jest wewnętrzny proces monitorowania, w tym wskazania niezgodności gospodarstw. Zgodność obszaru pozyskiwania wokół punktu skupu zostanie potwierdzona przez audytorów jednostek certyfikujących KZR INiG. Zweryfikują oni dokumentację dostarczoną przez gospodarstwa do pierwszego punktu skupu i sprawdzą dowody na istnienie tych gospodarstw oraz zgodność danych wejściowych i wyjściowych odnośnie pozostałości (oraz zastosowania zasad gospodarki odpadami i pozostałościami).

6. Weryfikacja zgodności

System KZR INiG zabrania pozyskiwania surowców do produkcji biopaliw lub biopłynów z:

- a) terenów podmokłych,
- b) obszarów stale zalesione
- c) obszarów słabo zalesionych,
- d) torfowisk [art. 29 (5)],

- o ile status terenów (a-c) nie uległ zmianie w stosunku do stanu ze stycznia 2008 r. W przypadku torfowisk (d) możliwe jest odstępstwo, co zostało omówione w punkcie 6.1.3.

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgla	Strona 13 z 24

UWAGA

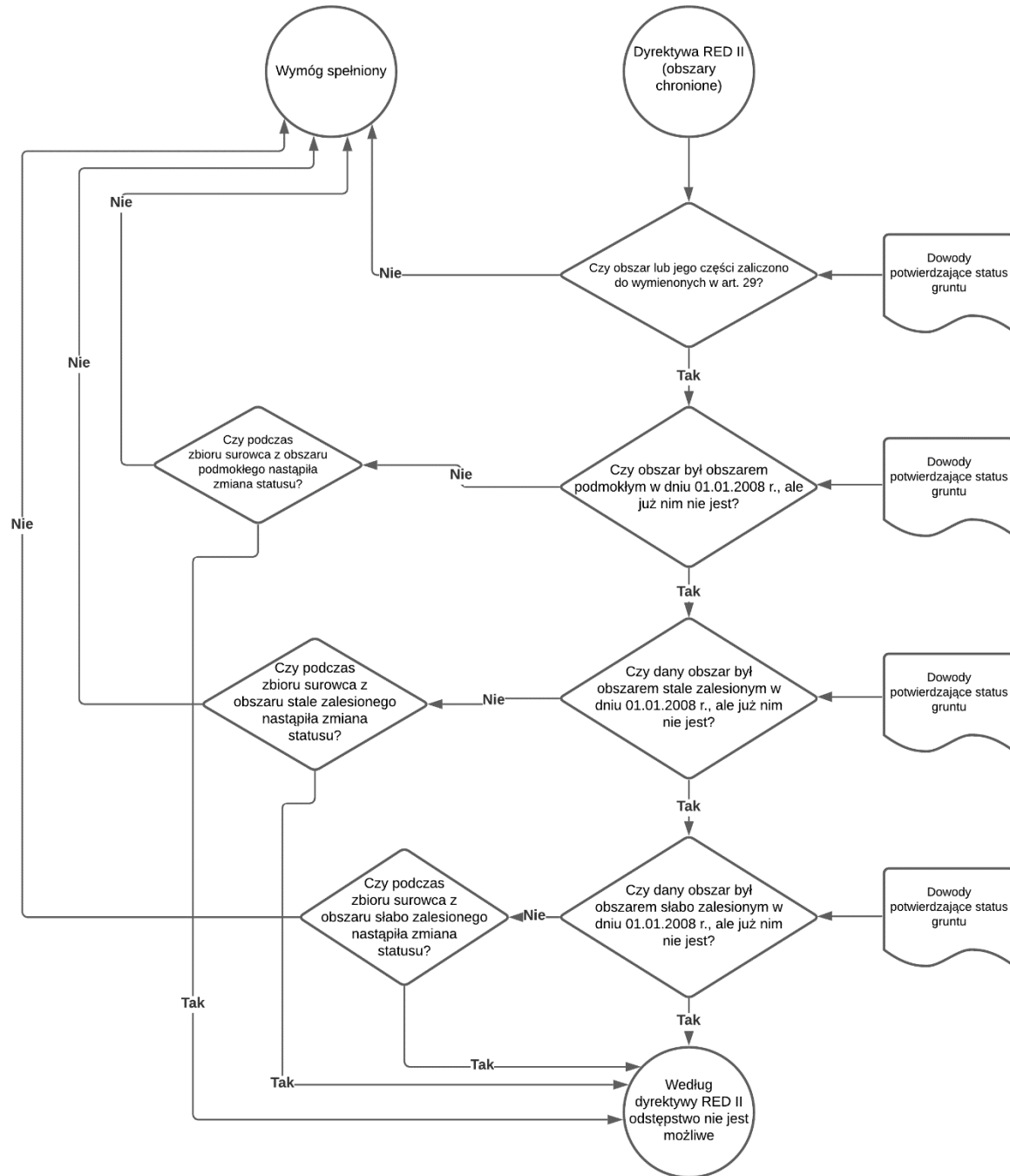
Dowody zgodności z kryteriami dotyczącymi gruntów można przedstawić w wielu różnych formach, takich jak fotografie lotnicze, obrazy satelitarne, mapy, wypisy z rejestru gruntów, pomiary geodezyjne i inne wiarygodne dokumenty. Dowód może być „pozytywny” (potwierdzający) albo „negatywny” (wykluczający). Dane geoprzestrzenne i/lub inne niż geoprzestrzenne mogą okazać się niewystarczające, aby umożliwić jednoznaczny wniosek dotyczący statusu gruntu dla celów dyrektywy RED II. W takich przypadkach dodatkowe informacje powinny uzyskać się z oceny na miejscu (rozmowy z ekspertami lub lokalną społecznością). Dodatkowe wytyczne dotyczące weryfikacji statusu gruntu podano w dokumencie Systemu KRZ/9.

6.1 Kryteria

Na rysunku 1 przedstawiono ścieżkę oceny dla terenów zasobnych w pierwiastek węgla.

Rysunek 1 – Ścieżka oceny dla terenów zasobnych w pierwiastek węgiel

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 15 z 24

6.1.1 Tereny podmokłe

Sytuacja 1 – gospodarstwo rolne/plantacja powstało po styczniu 2008 roku;

W tym przypadku uczestnik musi w sposób wiarygodny wykazać, że w styczniu 2008 r. teren nie posiadał statusu terenu podmokłego lub posiadał już status terenu podmokłego, ale produkcja surowca na tym terenie nie może spowodować zmiany jego statusu.

Sytuacja 2 – gospodarstwo rolne/ plantacja powstało przed styczniem 2008 rokiem;

W tym przypadku uczestnik musi w sposób wiarygodny wykazać, że w styczniu 2008 r. teren nie posiadał statusu terenu podmokłego lub posiadał już status terenu podmokłego, ale produkcja surowca na tym terenie nie może spowodować zmiany jego statusu.

Sytuacja 3 – tworzenie nowego gospodarstwa rolnego/plantacji;

W tym przypadku podmiot może uzyskać informacje o terenie, na którym powstanie gospodarstwo rolne/plantacja celem sprawdzenia czy obszar posiada status terenu podmokłego w chwili obecnej i/lub posiadał ten status w styczniu 2008 r.

Producent rolny może wykazać zgodność z niniejszym kryterium przedstawiając:

- a) zdjęcia satelitarne, zdjęcia lotnicze, mapy, plan zagospodarowania terenu. Te sposoby weryfikacji mogą być uznane za wiarygodne źródło, pod warunkiem, że wskazują jednoznacznie, że teren nie był terenem podmokłym lub wskazują na brak występowania zbiorników wodnych w porównaniu ze styczniem 2008 r. i po tej dacie; **lub**
- b) sprawozdania, wykazy obszarów wodnych i bagiennych z opisem np. topografii terenu, **lub**
- c) wypis z katastru wodnego wraz z mapą. Na podstawie tego rejestru można sprawdzić, czy zdefiniowane obszary podmokłe (np. torfowiska przejściowe, grzęzawiska) występują w danym regionie, w porównaniu ze styczniem 2008 roku. Jako dowód przedstawić należy dokument (może to mieć formę wydruku) z załączoną mapą, zdjęciami satelitarnymi lub wypis z ewidencji gruntów (zawierający informacje o planie zagospodarowania terenu), **lub**
- d) innych określonych w KZR INiG/9.

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 16 z 24

6.1.2 Obszary stale lub słabo zalesione

Poświadczenia, że teren nie jest obszarem stale zalesionym (pokrycie powierzchni przez korony drzew powyżej 30%) lub słabo zalesionym (pokrycie powierzchni przez korony drzew 10-30 %) podlegają ocenie pokrycia powierzchni przez korony drzew o określonych progach oraz możliwości osiągnięcia tych progów *in situ*. Przy ocenie uwzględnia się również zmiany sposobu użytkowania gruntów w stosunku do stycznia 2008 roku.

W celu wykazania zgodności producent rolny powinien przedstawić:

- a) zdjęcia satelitarne, zdjęcia lotnicze, mapa z wyciągu z księgi wieczystej (zawierającego informacje o planie zagospodarowania terenu) z wyznaczonymi granicami lub inne dane geoprzestrzenne; te sposoby weryfikacji są traktowane jako wiarygodne źródło, pod warunkiem, że jednoznacznie udowadniają, że grunt nie był obszarem stale lub słabo zalesionym w porównaniu ze styczniem 2008 roku lub po tej dacie; **lub**
- b) innych określonych w KZR INiG/9.

6.1.3 Torfowiska

System KZR INiG zabrania wykorzystywania surowców uzyskanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008. W przypadku biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów wytwarzanych z surowców uprawianych na gruntach, które stanowiły torfowiska w styczniu 2008 r. możliwy jest wyjątek, jeśli wykazane zostanie, że gleba została całkowicie osuszona przed styczniem 2008 r. lub od stycznia 2008 r. nie miało miejsce osuszanie gleby. Oznacza to, że dla torfowisk, które były częściowo odwodnione w styczniu 2008 roku, kolejne głębsze odwadnianie gleby jeszcze nie całkowicie odwodnionej stanowiłoby naruszenie kryterium.

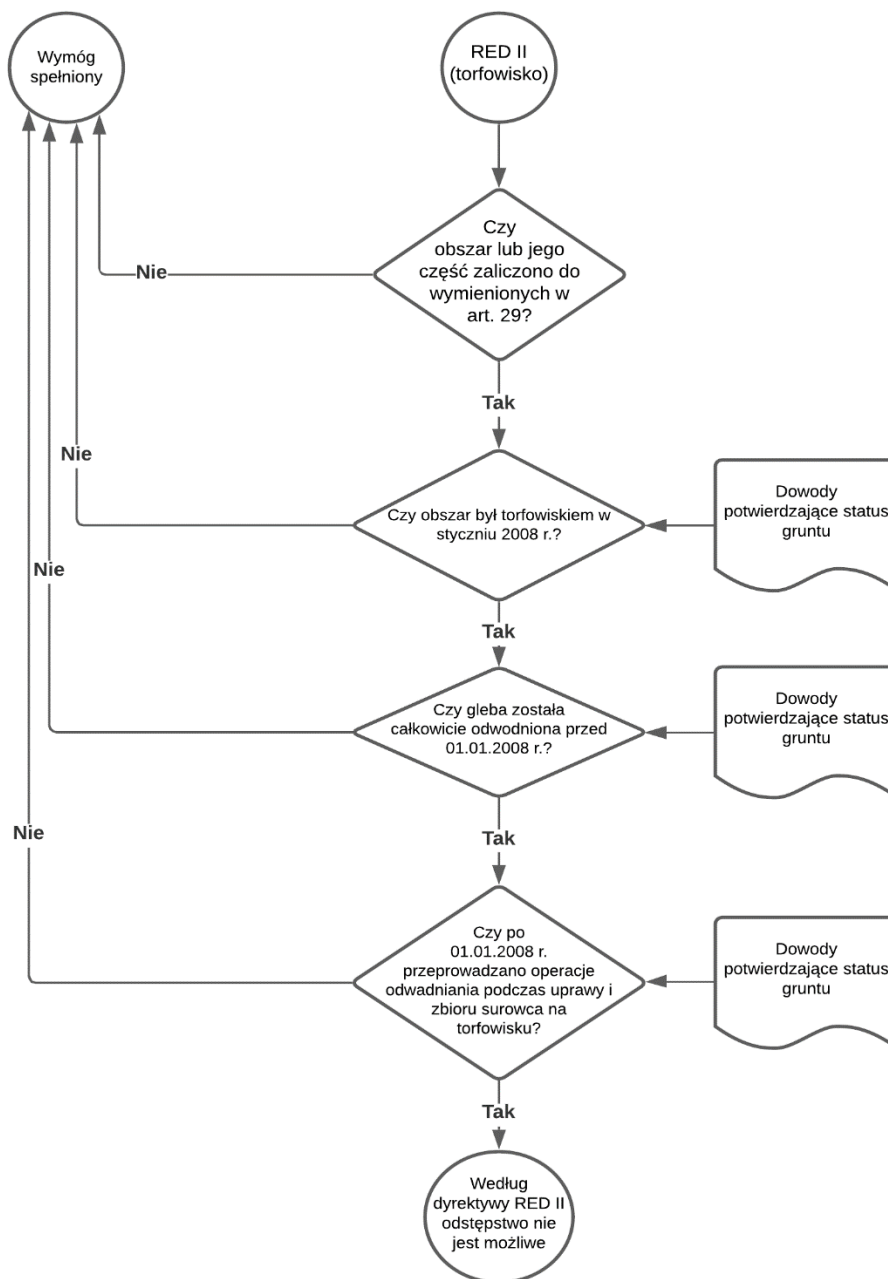
Sposobem wykazania zgodności przez producenta rolnego jest przedstawienie:

- a) zdjęć satelitarnych, zdjęć lotniczych, mapy z wytyczonymi granicami, wypisu z ewidencji gruntów wraz z mapami. Te środki weryfikacji mogą być traktowane jako wiarygodne źródło pod warunkiem, że jednoznacznie dowodzą, czy w styczniu 2008 r dany obszar posiadał status torfowiska czy nie, **lub**
- b) dokumentu (np. planów odwadniania) potwierdzającego, że po styczniu 2008 r. uprawa i zbiór surowca nie są związane z odwadnianiem wcześniej nieodwodnionej gleby, **lub**
- c) innych określonych w KZR INiG/9.

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Data: 23.09.2022
		Strona 17 z 24

Na rysunku 2 przedstawiono ścieżkę weryfikacji zgodności z tymi wymaganiami.

Rysunek 2 – Schemat oceny dla torfowisk

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 18 z 24

6.1.4 Zarządzanie jakością gleby

Aby wykazać zgodność z art. 29 ust. 2 dyrektywy RED II można zastosować następujące narzędzia.

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 19 z 24

Tabela. 2 Narzędzia do wykazania zgodności

Poziomy	Wymóg	Dowód	Zarządzanie	Monitorowanie
1	<p>Kraj pochodzenia pozostałości rolniczych wymaga stosowania podstawowych praktyk gospodarki glebą, które mają na celu rozwiązanie kwestii potencjalnych wpływów zbioru takich pozostałości na jakość gleby i zawartość węgla w glebie.</p> <p>Spełnia to wymogi art. 29 ust. 2 Dyrektywy RED II, w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> Państwo ustanawia wykaz podstawowych praktyk gospodarki glebą, aby złagodzić wpływ zbioru pozostałości na jakość gleb i zawartość węgla w glebie, jako część szerszego ustawodawstwa w zakresie zarządzania gruntami rolnymi; Wymaga monitorowania przestrzegania określonych zasad celem dostarczenia dowodów wdrożenia podstawowych praktyk gospodarki glebą. 	<p>Należy wdrożyć wymóg prawny dotyczący podstawowych praktyk gospodarki glebą oraz monitoring celem wykazania stosowania tych praktyk.</p>	<p>Państwo Członkowskie, potencjalnie w ramach swoich zobowiązań wynikających z przyszłej Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), może wymagać stosowania podstawowych praktyk gospodarki glebą.</p> <p>W przypadku Krajów Trzecich, z systemami lub obowiązkowymi wymaganiami w celu wdrożenia wykazu podstawowych praktyk gospodarki glebą w gospodarstwach rolnych.</p>	<p>W przypadku przepisów dotyczących płodozmianu i upraw okrywowych, narzędzia teledetekcji powinny umożliwiać pozyskanie dowodów zmian w zakresie okrywy uprawnej i wzorców upraw. Jeśli nie jest to możliwe, należy skorzystać ze zdjęć fotograficznych lub wizji lokalnych w oparciu o pewną formę systematycznej metody monitorowania. Wizje lokalne wymagałyby kontroli próby gospodarstw i dokumentacji gospodarstw odnośnie płodozmianu/miejscowej dokumentacji fotograficznej. W przypadku gołej gleby można zastosować, opartą na transekcie, metodę oceny proporcji gołej gleby na danym obszarze.</p> <p>W przypadku wypalania rżysk powinien być wprowadzony mechanizm zgodności gwarantujący, że rżysko nie jest wypalane oraz mechanizm monitorowania naruszeń.</p> <p>Monitoring celem oceny rodzajów i</p>

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 20 z 24

				poziomu wykorzystania pozostałości rolniczych w energetyce.
2	<p>Podmiot działający jako pierwszy punkt skupu lub podmiot gospodarczy może wykazać, że pozostałości rolnicze stosowane do spełnienia wymogów art. 29 ust. 2 są zbierane z obszarów pozyskiwania lub w gospodarstwach z wdrożonymi podstawowymi praktykami gospodarki glebą oraz systemami monitorowania, celem wykazania zgodności.</p> <p>Spełnia to wymogi art. 29 ust. 2 Dyrektywy RED II, w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> Wymaga się, aby pierwszy punkt skupu/podmiot gospodarczy wykazał, że pozostałości rolnicze pozyskiwane są z obszarów/gospodarstw z wdrożonymi podstawowymi praktykami gospodarki glebą, celem złagodzenia wpływu zbierania pozostałości na jakość gleby i zawartość węgla w glebie; Wymaga się, aby dostawcy pozostałości zgłaszający wdrożenie podstawowych praktyk gospodarki glebą poddawani byli weryfikacji zewnętrznej 	<p>Wymaga się, aby pierwszy punkt skupu/podmiot gospodarczy wykazał, że stosowane pozostałości wytwarzane są w gospodarstwach z wdrożonymi podstawowymi praktykami gospodarki glebą. Istnieje kilka możliwych ścieżek realizacji tego wymogu:</p> <ul style="list-style-type: none"> Dla wszystkich gospodarstw dostarczających pozostałości, raz do roku producent przedstawia deklarację własną określającą zgodność z podstawowymi praktykami gospodarki glebą; towarzyszy temu wdrożony system zarządzania, który może rejestrować pozyskiwanie i zgodność pozostałości od różnych dostawców (szczegółowo odnośnie materiałów, objętości, daty odbioru; rejestrowanie danych dotyczących ogólnej ilości przychodzących pozostałości oraz użytkowania/odsprzedaży pozostałości). Podejście jak do obszaru pozyskiwania, tj. forma certyfikacji grupowej, może zostać przyjęte w oparciu o mapowanie zgodności na obszarze lokalnym przy użyciu teledetekcji lub innych zasobów i wykazane, że wszystkie pozostałości 	<p>Gospodarka glebą w gospodarstwie, zgodna z podstawowymi zasadami gospodarki glebą z Tabeli 3.</p> <p>Systemy zarządzania wdrożone w punkcie skupu celem zapewnienia skutecznych systemów zgodności.</p>	<p>Audytorzy jednostek certyfikacyjnych systemu KZR INiG weryfikują deklaracje własne i sprawdzają dokumentacje gospodarstw, aby potwierdzić istnienie dowodów zgodności. Dowody mogą obejmować teledetekcję, zdjęcia lotnicze, zdjęcia gospodarstw obrazujące schematy upraw, dowód zakupu materiału siewnego np. na rośliny strączkowe i okrywowe, zdjęcia miejscowe upraw, ocena miejscowa proporcji gołej gleby wraz z dokumentacją fotograficzną.</p> <p>Monitorowanie w punkcie skupu rodzajów pozostałości przetwarzanych i przekazywanych użytkownikom energii, proporcji pozostałości przekazywanych w dół łańcucha dostaw energii, mapowanie zakresu i pokrycia ich obszaru pozyskiwania/gospodarstw, posortowane dane w zakresie rodzaju gospodarstw i objętych rodzajów upraw.</p>

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 21 z 24

	<p>obejmującej próbę gospodarstw;</p> <ul style="list-style-type: none"> Wymagana jest kontrola zgodności w całym łańcuchu dostaw 	<p>są pozyskiwane z gospodarstw z wdrożonymi podstawowymi praktykami gospodarki glebą. Powyższe zasady systemu zarządzania nadal będą obowiązywać.</p>		
--	--	--	--	--

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 22 z 24

Tabela. 3 Najlepsze praktyki gospodarki glebą w zakresie jakości gleby i skutków ograniczania emisji węgla

Najlepsza praktyka	Skutek ograniczający
Uprawa niska lub zerowa	Poprawia funkcjonowanie, materię organiczną, zagęszczenie i agregaty gleby oraz inne ważne aspekty jej jakości.
Rośliny okrywowe	Rośliny okrywowe mogą zmniejszać erozję wietrzną
Praktyki w zakresie rolnictwa konserwującego	Obejmuje takie praktyki jak siew bezpośredni lub uprawa okrywowa (ściółka lub rośliny okrywowe), które utrzymują lub poprawiają jakość gleby, lub też włączenie obornika lub pofermentu (w wyniku produkcji biogazu). Należy zachować ostrożność przy gospodarowaniu ilością obornika, aby uniknąć negatywnych skutków.
Plan gospodarki glebą	Plan gospodarki glebą określa strategię i jest raczej środkiem zapobiegawczym, a nie formą reakcji.
Płodozmian lub uprawa współrzędna	Pomaga w utrzymaniu i poprawianiu żyzności i struktury gleby.

7. Lista kontrolna

System KZR INiG/10/ Wytyczne dla audytora i prowadzenia audytu.

8. Zmiany w stosunku do wersji poprzedniej

Data	Rozdział	Poprzednie wymaganie	Aktualne wymaganie
5.05.2022	5	Artykuł 29 ust. 2 dyrektywy RED II stanowi, że biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy wytworzone z odpadów i pozostałości nie pochodzących z leśnictwa, a z gruntów rolnych [...] Zasady te są określone w najnowszej Taksonomii Zrównoważonego Finansowania UE (Załącznik Techniczny, marzec 2020 r.), która przedstawia podstawowe praktyki w zakresie upraw innych niż wieloletnie, uważane za wpływające (w połączeniu) na poziom węgla w glebie. Według KZR INiG, lista podstawowych praktyk określona w taksonomii może być dostosowana, aby stanowiła spójną podstawę dla opracowywania dowodów na spełnienie tego kryterium.	<u>Zmieniono:</u> Artykuł 29 ust. 2 dyrektywy RED II stanowi, że biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy wytworzone z pozostałości i odpadów rolniczych [...] KZR INiG zweryfikuje, czy pozyskiwanie odpadów i pozostałości rolniczych nie wpływa negatywnie na jakość gleby i zasoby węgla w glebie. Taka weryfikacja ma na celu zapewnienie wdrożenia podstawowych praktyk w zakresie gospodarki i monitorowania gleby na gruntach, celem wspierania sekwestracji węgla w glebie oraz jakości gleby, zgodnie z Załącznikiem VI ROZPORZĄDZENIA

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgla	Strona 23 z 24

			WYKONAWCZEGO KOMISJI (UE) w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. [...] . Przykłady praktyk monitorowania jakości gleby i skutków ograniczenia emisji węgla przedstawia Tabela 1.
5.05.2022	5	-	<u>Dodano:</u> Tabela 1. Przykłady praktyk monitorowania jakości gleby i skutków ograniczenia emisji węgla

9. Literatura

EN 16214-3 *Kryteria zrównoważonego wykorzystania biopaliw i biopłynów do produkcji energii – Zasady, kryteria, wskaźniki i weryfikatory – Część 3: Bioróżnorodność i aspekty środowiskowe w odniesieniu do aspektów ochrony środowiska naturalnego.*

Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (Dz. U. 1978 Nr 7 poz. 24).

Komunikat Komisji w sprawie praktycznego wdrożenia unijnego systemu kryteriów zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów oraz obowiązujących zasad obliczeń w odniesieniu do biopaliw (2010/C 160/02).

Ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego z 11.04.2003 (Dz. U. 2003 nr 64 poz. 592 z późn. zmianami).

Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z 03.02.1995 (Dz. U. 1995 No. 16 poz. 78 z późn. zmianami)

Ustawa z dnia 25 lipca 2001 r. o krajowym systemie ewidencji gospodarstw rolnych i zwierząt gospodarskich oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. 2001 r. nr 125 poz. 1363)

Handbook on GHG inventory in land use change and forestry sector, Consultative Group Of Experts On National Communications From Parties Not Included In Annex and To The Convention, published by UNFCCC.

Decyzja Komisji z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE (2010/335/UE).

EN 16214-4 *Kryteria zrównoważonego wykorzystania biopaliw i biopłynów do produkcji energii – Część 4: Metody obliczeniowe bilansu emisji gazów cieplarnianych za pomocą analizy cyklu życia.*

	System certyfikacji zrównoważonej produkcji biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów	Wydanie: 2
		Data: 23.09.2022
	Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel	Strona 24 z 24

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r., ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. U. L 30 z 31.01.2009 r., s. 16–99).

Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r., ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. U. L 30 z 31.01.2009 r., s. 16–99).

Zasada wzajemnej zgodności – standardy minimum, zakres A i zakres B ważne od 2011 r., folder informacyjny Agencji Restrukturyzacji i Rozwoju Wsi, listopad 2010.

Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. U. WE L 230, z 19.8.1991 r.).

Zasada wzajemnej zgodności – standardy minimum, zakres A i zakres B ważne od 2011 r., folder informacyjny Agencji Restrukturyzacji i Rozwoju Wsi, listopad 2010.